

РЕШЕНИЕ

№ 1421

гр. София, 08.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 22.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **7749** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ .

Образувано е по жалба на Я. Д. Ц. от [населено място] срещу Решение № ДОИ-Р-16/30.07.2020 г. на член на Комисията за енергийно и водно регулиране/КЕВР/ в частта му по т. 1, с която по същество е отказан достъп до обществена информация. В жалбата с развити доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено в противоречие с материално-правните разпоредби и при съществени нарушения на административно-производствените правила. Твърди се, че липсват предпоставки за постановяване на отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, както и че търсената информация е служебна по своя характер и е задължителна за предоставяне. Възражава се също така, че поисканата информация съществува и не трябва да се създава тепърва, тъй като в Решение № Ц-28/01.07.2020 г. на КЕВР ясно е записано, че са извършвани изчисления, които и са използвани от административния орган за определяне на еднокомпонентната цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода. Жалбоподателят счита, че извършените изчисления от КЕВР представляват обществена информация по смисъла на ЗДОИ, като тяхното предоставяне не изисква създаване на нова информация, а само предоставяне на вече налична и използвана от задължения субект информация. Претендира се от съда да отмени решението в оспорената му част и да върне преписката за ново произнасяне, както и присъди направените по делото разноски.

Ответникът –ЧЛЕН НА КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ, редовно призван, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, изложени в приложени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № ДОИ-16/02.07.2020 г., подадено до КЕВР, Я. Д. Ц. е поискал достъп до обществена информация, на електронен носител, а именно: 1. Какво е участието на различните компоненти в цената на топлинната енергия. Различните компоненти, сформиращи цената на топлинната енергия да се дадат като процент от цената или като абсолютна стойност, така че сборът да даде или 100 % или 82, 1 лева; 2. Какви загуби са планирани от КЕВР в топлопреносната мрежа /ТПМ/ за периода 01.07.2020 г. – 01.07.2021 г.; 3. Какви производствени загуби са планирани от КЕВР за периода 01.07.2020 г. – 01.07.2021 г.

С Решение № ДОИ-Р-16/30.07.2020 г. член на КЕВР е отказал достъп до поисканата от Я. Ц. обществена информация по т. 1 от заявление вх. № ДОИ-16/02.07.2020 г., а именно: Какво е участието на различните компоненти в цената на топлинната енергия. Различните компоненти, сформиращи цената на топлинната енергия да се дадат като процент от цената или като абсолютна стойност, така че сборът да даде или 100 % или 82, 1 лева. Отказът е мотивиран с обстоятелството, че КЕВР предоставя достъп до данните във вида и по критерии, по които същите са събрани, обработени и съхранени от комисията с цел използването им в процеса по утвърждаване на цени на [фирма], както и че няма задължение за създаване нови документи или информация. В оспорената част на решението се сочи още, че информация за ценообразуващите елементи, участващи при формирането на преференциалната цена на електрическа енергия и еднокомпонентната цена на топлинната енергия, утвърдени на [фирма], за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г., се съдържат в Решение № Ц-28/01.07.2020 г. на КЕВР.

С решение по т. 10.2 от проведено заседание от 28.07.2016 г. на КЕВР е определен В. В. – член на КЕВР за лице, което да разглежда постъпилите искания и да взема решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до искана обществена информация

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният в настоящото производство изричен отказ за предоставяне на обществена информация по ЗДОИ е издаден от компетентен административен орган – член на КЕВР, „задължен субект” по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, в съответствие с чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ и решение по т. 10.2 от проведено заседание от 28.07.2016 г. на КЕВР. Съдържанието на постановения изричен отказ съответства и на разпоредбата на чл. 38

от ЗДОИ. Доколкото в оспореното решение се сочи, че „КЕВР предоставя достъп до данните във вида и по критерии, по които същите са събрани, обработени и съхранени от комисията с цел използването им в процеса по утвърждаване на цени на [фирма], както и че няма задължение за създаване на нови документи или информация”, то съдът намира, че именно с това обстоятелство ответникът е мотивирал отказа си. При постановяване на акта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК, и които да мотивират неговата отмяна. Настоящата съдебна инстанция намира също така, че оспореният отказ е постановен и в съответствие с приложимите материално-правни норми и в този смисъл се явяват неоснователни наведените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност. Легалната дефиниция на понятието „обществена информация” е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно която обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно чл. 9 от ЗДОИ обществената информация е официална и служебна, като съгласно разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 от ЗДОИ служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. В тази връзка следва да се има предвид, че по отношение и на двата вида обществена информация, за да бъде предоставена тя трябва да е налична в поискания обем, структурен вид и съдържание, което означава, че ако става въпрос за официална обществена информация, тя трябва точно да се съдържа във вече издаден акт на съответния държавен орган или орган на местно самоуправление при осъществяване на неговите правомощия, а ако се търси служебна информация, трябва вече да е събрана и съхранена, без да е необходимо във връзка с предоставянето ѝ да се извършват допълнителни действия по систематизирането ѝ, т. е. за да е налице задължение за предоставяне на обществена информация, то същата следва да е налична. В конкретния случай, видно от съдържанието на т. 1 от заявление вх. № ДОИ-16/02.07.2020 г., искането на жалбоподателя се отнася до компонентите, участващи във формирането на цената на топлинната енергия, утвърдена за [фирма]. Така поисканата от жалбоподателя обществена информация във връзка с ценообразуващите елементи на цената на топлинната енергия представлява предоставяне на информация, която не съществува във вида, в който се иска, а следва да се създаде. Тази информация не е налична в искания вид, а следва да бъде предмет на допълнително систематизиране и обобщаване, за да бъде изготвена от задължения субект и предоставена на заявителя. В тази връзка следва да се има предвид, както и правилно е отбелязал задълженият субект, че исканата информация от жалбоподателя за утвърдената еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода /без ДДС/ – 82,09 лв./MWh, за [фирма] се съдържа в Решение № Ц-28/01.07.2020 г. на КЕВР, в което изрично са посочени ценообразуващите компоненти на тази цена със съответните им стойности. Поради това в случая, за да бъде удовлетворено искането на жалбоподателя за предоставяне по определен начин на информация за участието на отделните елементи при ценообразуването на цената на топлинната енергия, следва тази обществена

информация да бъде нарочно създадена от ответника, което обаче е извън целта на ЗДОИ. Самият закон също така не възлага задължение за субектите по чл. 3 от ЗДОИ тази информация да бъде нарочно създавана в съответствие с искания начин за нейното предоставяне от заявителя. За да се предостави достъп до обществена информация същата следва да е налична, какъвто безспорно не е разглеждания случай, поради и което отказът за предоставяне на информация по т. 1 от заявление вх. № ДОИ-16/02.07.2020 г. е законосъобразен.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и направено искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателят следва да бъде осъдена да заплати разноски по делото в размер на 100 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК и чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. Д. Ц. от [населено място] срещу Решение № ДОИ-Р-16/30.07.2020 г. на член на Комисията за енергийно и водно регулиране/КЕВР/ в частта му по т. 1, с която по същество е отказан достъп до обществена информация, като неоснователна.

ОСЪЖДА Я. Д. Ц. от [населено място] да заплати на КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: